

De Vlaamse succesauteur Chris de Stoop is terug. Nu met een boek over Vietnamese bootvluchtelingen: 'Telkens als ze een schip zagen vatten ze hoop, en telkens als het schip wegvoer voelden ze wanhoop'.

Bootvluchteling tussen hoop en wanhoop

Jan van Damme

Chris de Stoop (1958) was met zijn geëngageerde verhalen al sinds zijn debuut in 1992 een gekende naam in Vlaanderen. De laatste jaren groeide hij ook in Nederland uit tot een beroemdheid. De Vlaamse journalist en boekenschrijver trok in Zeeland volle zalen met verhalen over de teloorgang van het traditionele boerenleven, zoals hij dat beschreef in zijn in 2015 uitgebrachte bestseller *Dit is mijn hof*. Met dat boek won hij in 2016 de Zeeuwse Boekenprijs. Datzelfde jaar was zijn verhaal *Het vierde gewas* - over het project Waterdunen bij Breskens - het Geschenk van de Week van het Zeeuwse Boek.

Vorige week werd zijn nieuwste boek gelanceerd: *Wanneer het water breekt* - het waargebeurde verhaal over een groep Vietnamezen, die al een hele tijd geleden in een bootje hun vaderland ontvluchten. Woensdag 19 september is de auteur met zijn 'nieuweling' te gast in Porgy & Bess in Terneuzen om voor te lezen, te vertellen en vragen te beantwoorden.

Visser Hung en zijn dochter Quyen - 'zeg maar Gwen' - staan centraal in het nieuwe boek. Ze kwamen terecht in het Vlaamse Wichelen. Hung kon er als boedhist hulpkoester worden in de ka-

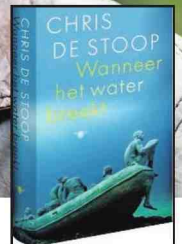
tholieke kerk. De Stoop ging met hem en zijn dochter terug naar Qui Nhon in Vietnam.

We lezen over de inmiddels bejaarde Vietnamees in Vlaanderen (pagina 15-16): „In Wichelen, waar hij als eerste kleurling aanbelandde en waar hij nog altijd met overal en pet de kerkvloeren schrobt, ziet hij er enigszins anders uit. (...) Het dorp heeft volgens hem bijna niets met Qui Nhon gemeen, behalve dat het ook aan het water ligt, in een grote bocht van de Schelde. De mensen kleumen er meestal rond de kachel van de kou en eten boterhammen met kaas of paté als ontbijt en konijn met pruimen en puree als het feest is. Hung kent er iedereen en heel Wichelen kent Hung. Maar wie kent hem echt?”

De Stoop snijdt in zijn boek vragen aan die volop te maken hebben met de vluchtelingen- en migratieproblematiek van de huidige tijd. De vaak gedwongen landverhuizing betekent altijd een grote breuk. Hoe komen migranten en de samenleving waarin ze zich vestigen tot een nieuwe vorm van samenleven? Hoe gaan vluchtelingen om met hun verleden, met hun vaak traumatische ervaringen? De schrijver kent Hung en zijn dochter al tientallen jaren. Hij sprak ook met tientallen mede-bootvluchtelingen.

▲ Chris de Stoop FOTO:MECHTELDE JANSSEN

Over de reis in hun wankele bootje schrijft hij (pagina 9-10): „Het binnenschip op de rivier valt in het niet bij de mammoetschepen die over een van de drukste vaarroutes ter wereld voeren, tussen Hongkong en Singapore, maar die voor Hung en zijn reisgenoten niet wilden stoppen. Zelfs niet om wat water of eten te geven. Dat benadrukt Hung nog het meest, wanneer hij over z'n reis vertelt. (...) Ze zagen Australische, Japanse, Zuid-Koreaanse en andere schepen koudweg voorbijvaren. Ze begonnen al die landen, waar ze zo naar gehunkerd hadden, hartgrondig te haten. Telkens

als ze een schip zagen vatten ze hoop, en telkens als het schip wegvoer voelden ze wanhoop. Geen drie keer, geen acht keer, maar zesentwintig keer. Dat was misschien nog erger dan de honger en dorst: dat mensen je zagen doodgaan, en ervoor kozen om je dood te laten gaan. Je leven was niets waard. Je was minder dan niets. Een rottend blad op de oceaan.”

Chris de Stoop: *Wanneer het water breekt* - Uitgeverij De Bezige Bij, 288 pagina's, hardcover, 21,99 euro. Lezing: woensdag 19 september om 20.00 uur in Porgy & Bess Terneuzen.

PZC/Zeeuws-Vlaanderen 17/09/2018, bladzijden 20 & 21

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via PZC/Zeeuws-Vlaanderen

